

Daniels bok – nummer tio

Processen

Jeff Pippenger

2023-12-05

I Daniels första kapitel fördes Daniel bort i den sjuttioåriga fångenskap som profeterats av Jeremia, och han blev kvar där ända till Koreshs första regeringsår.

Och Daniel blev kvar ända till kung Koreshs första regeringsår. Daniel 1:21.

Så levde Daniel genom hela den sjuttioåriga fångenskapens historia, ända till det påbud som tillät det forntida Israel att återvända för att återuppbygga och återställa Jerusalem.

Och i den persiske kungen Koreshs första regeringsår, för att Herrens ord genom Jeremias mun skulle fullbordas, uppväckte Herren anden hos Koresh, kungen av Persien, så att han lät utropa genom hela sitt rike och även lät kungöra det skriftligen och sade: Esra 1:1.

Daniel är därför symbolen för prövningsprocessen för de etthundrafyrtiofyra tusen, som började den 11 september 2001 och fortsätter fram till ”dekretet”, vilket markerar kallelsen ut ur Babylon.

Och jag hörde en annan röst från himlen säga: Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte blir delaktiga i hennes synder och så att ni inte får del av hennes plågor. Ty hennes synder har nått ända upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes missgärningar. Uppenbarelseboken 18:4, 5.

De sjuttio årens fångenskap är de etthundrafyrtiofyra tusens prövnings- och reningsperiod. Den 11 september 2001 anlände islams tredje ve. Detta erkänns endast av dem som accepterar adventismens grundläggande sanningar. Det första veet och det andra veet identifierades båda korrekt av pionjärerna som islam. På både 1843 års och 1850 års pionjärdiagram, vilka Ellen White godkände och vilka identifieras som en uppfyllelse av Habackuks andra kapitel, identifieras islam som den femte och sjätte basunen. De tre sista basunerna är ve-basuner.

Och jag såg, och jag hörde en ängel flyga mitt över himlen och säga med hög röst: Ve, ve, ve över jordens inbyggare för de övriga basunernas ljuds skull, de tre änglarnas, som ännu återstår att blåsa! Uppenbarelseboken 8:13.

Om det finns tre Ve-basuner, och den första och den andra Ve-basunen är islam, är det ganska enkelt att inse att den tredje Ve-basunen också är islam. Ett inslag i symbolen för islam som Ve-basuner är deras återhållande och sedan, när de släpps lösa. Syster White identifierar de fyra vindarna i Uppenbarelseboken sju som en ”vredgad häst”, som söker att ”slita sig lös” och i sitt spår ”föra död och förstörelse”.

”Änglar håller de fyra vindarna tillbaka, framställda som en rasande häst som söker bryta sig lös och rusa fram över hela jordens yta, med förstörelse och död i sitt spår.

”Skall vi sova alldeles vid den eviga världens yttersta gräns? Skall vi vara tröga och kalla och döda? O, att vi i våra församlingar måtte få Guds Ande och andedräkt inblåst i hans folk, så att de kunde stå upp på sina fötter och leva. Vi behöver inse att vägen är smal och porten trång. Men när vi går igenom den trånga porten, är dess vidd utan gräns.” Manuscript Releases, band 20, 217.

De fyra änglar som håller tillbaka de fyra vindarna håller tillbaka den ”vreda hästen” i Bibelns profetia, som frambringar död och förstörelse. I Uppenbarelsebokens nionde kapitel, där den första och den andra ve-basunen identifieras, finns en konung som identifieras. Han identifieras i Uppenbarelseboken 9:11.

Och de hade en kung över sig, avgrundens ängel, vars namn på hebreiska är Abaddon, men på grekiska har han namnet Apollyon. såsom varande över dem. Uppenbarelseboken 9:11.

Namnet, och därmed karaktären hos islams kung, är Abaddon på hebreiska och Apollyon på grekiska. I både Gamla och Nya testamentet, representerade av hebreiskan och grekiskan, återfinns islams karaktär i dessa båda namns betydelse. I båda orden är betydelsen ”död och förstörelse”. Syster White säger att den ”vredgade hästen”, som de fyra änglarna håller tillbaka medan de ett hundra fyrtiofyra tusen beseglas, söker bryta sig lös och föra med sig ”död och förstörelse” på sin väg.

Den första hänvisningen i Skrifterna till islam är Ismael, fader till dem som håller fast vid islams religion. I denna första hänvisning identifieras han som en vild man, och ordet som översätts med ”vild” betyder ”den vilda arabiska åsnan”. Den första profetiska hänvisningen till islam är en symbol ur hästdjuren, och en häst är det sätt på vilket pionjärerna framställde islam i det första och andra ve över de två heliga tavlorna. De fyra vindarna i Uppenbarelsebokens sjunde kapitel hålls tillbaka, eller ”hålls i tygel”, till dess Gud förseglar sitt folk. Förseglingsprocessen för de etthundrafyrtiofyra tusen är också prövningsprocessen och reningsprocessen.

Alla dessa profetiska illustrationer framställs genom Daniels fångenskap i sjuttio år, med början under Jojakim, symbolen för stärkandet av det första budskapet, fram till det ”dekret” som kallar män och kvinnor ut ur Babylon. Islams återhållande och därefter dess frigivande är en profetisk egenskap hos islam som en symbol i den bibliska profetian.

När de omtalas som de ”fyra vindarna”, hålls de tillbaka medan Guds tjänare förseglas. Vid början av det andra ve, i tidsprofetian om trehundra nittioett år och femton dagar, som uppfylldes den 11 augusti 1840, blev fyra änglar, som representerade islam i det andra ve, ”lösta”. Vid slutet av profetian blev de ”återhållna”.

Säga till den sjätte ängeln, som hade basunen: Lossa de fyra änglar som är bundna vid den stora floden Eufrat. Och de fyra änglarna blev lösta, de som var beredda för en timme och en dag och en månad och ett år, för att döda tredjedelen av människorna. Uppenbarelseboken 9:14, 15.

Den 11 september 2001 bemyndigades det första budskapet i de etthundrafyrtiofyra tusens historia, när den tredje Veens islam blev ”löst”. Men det blev omedelbart ”hållet tillbaka”. Syster White

förklarar varför detta skedde, men först bör vi komma ihåg att islams syfte vid dess första bibliska hänvisning var att väcka nationernas vrede, ty Ismaels hand skulle vara emot var man, och var mans hand skulle vara emot islam.

Och Herrens ängel sade till henne: Se, du är havande och skall föda en son, och du skall ge honom namnet Ismael, ty Herren har hört ditt lidande. Och han skall vara som en vildåsna bland människor; hans hand skall vara mot var man, och var mans hand mot honom; och han skall bo mitt emot alla sina bröder. 1 Moseboken 16:11, 12.

Islams syfte i Bibelns profetia är att förena alla nationer mot islam, innan Förenta nationerna riktar sin vrede mot sabbatshållarna. Den 11 september 2001 har var och en som förstår 11 september som markerande början på upprepningen av den milleritiska händelsekedjan blivit såsom "Daniel", när han fördes bort till Babylon i sjuttio år. Jojakim identifierar början på den prövningsprocessen, och islam i det tredje veet släpptes då lös, men hölls omedelbart tillbaka, så att Gud kunde besegla sitt folk.

"Denna syn gavs år 1847, då det endast fanns mycket få av adventbröderna som höll sabbaten, och av dessa var det endast några få som antog att dess hållande var av tillräcklig betydelse för att dra en skiljelinje mellan Guds folk och de otroende. Nu börjar uppfyllelsen av den synen att visa sig. 'Början av den nödens tid' som här nämns syftar inte på den tid då plågorna ska börja utgjas, utan på en kort tid strax innan de utgjas, medan Kristus är i helgedomen. Vid den tiden, medan frälsningsverket avslutas, kommer nöd över jorden, och folken ska vredgas, men hållas tillbaka så att de inte hindrar den tredje ängels verk. Vid den tiden ska 'det sena regnet', eller vederkvickelse från Herrens ansikte, komma för att ge kraft åt den tredje ängels starka rop och bereda de heliga att bestå under den tid då de sju sista plågorna ska utgjas." Early Writings, 85.

Daniels sjuttio år började den 11 september 2001, när islam släpptes lös och väckte nationernas vrede genom att plötsligt och oväntat slå till mot jordodjuret i Uppenbarelseboken tretton. Islam blev därefter återhållet, så att den tredje ängels verk kan fullbordas. Den tredje ängels verk är beseglingen av Guds folk, och när det verket började den 11 september 2001 började det sena regnet att "stänka". Daniel kapitel ett illustrerar prövningsprocessen för de hundra fyrtiofyra tusen, med början den 11 september 2001 och fortgående till dess att den andra "rösten" i Uppenbarelseboken arton kallar Guds andra hjord ut ur Babylon. Daniel representerar därför ett folk som nu befinner sig i andlig fångenskap, ända fram till själva avslutningen av prövningsprocessen. Slutet på prövtiden i Daniel kapitel ett identifieras som "dagarnas ände".

När nu den tid var till ända som kungen hade bestämt för att de skulle föras fram, förde överstehovmannen dem inför Nebukadnessar. Och kungen samtalade med dem; och bland dem alla fanns ingen såsom Daniel, Hananja, Mishaël och Asarja. Därför fick de träda i kungens tjänst. Och i alla frågor om vishet och förstånd, som kungen ställde till dem, fann han dem tio gånger bättre än alla de spåmän och stjärntydare som fanns i hela hans rike. Daniel 1:18–20.

Det tredje provet, som utgör ett profetiskt lackmustest för Daniel och de tre värdiga, inträffade när de blev prövade av Nebukadnessar och befanns vara "tio gånger bättre än alla de spåmän och

stjärntydare som fanns i hela hans rike.” Det tredje provet representeras av domen, och domen ägde rum ”vid dagarnas slut”. I Daniels bok är ”dagarnas slut” den plats där Daniel står i sin lott.

”Många skall bli renade och gjorda vita och prövade; men de ogudaktiga skall handla ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå; men de visa skall förstå.... Salig är den som väntar och når fram till de ett tusen tre hundra trettiofem dagarna. Men gå du (Daniel) din väg intill änden; ty du skall få vila och stå upp till din lott vid dagarnas ände.”

”Tiden har kommit för Daniel att träda fram på sin lott. Tiden har kommit för att det ljus som gavs honom skall gå ut till världen som aldrig förr. Om de för vilka Herren har gjort så mycket vandrar i ljuset, kommer deras kunskap om Kristus och profetierna som rör Honom att i hög grad öka när de närmar sig slutet av denna jordens historia.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, band 4, s. 1174.

Syster White identifierar ”dagarnas slut” i samband med den reningsprocess som omtalas i vers tio i Daniel kapitel tolv. Hon använder ofta vers tio tillsammans med vers trettons ”dagarnas slut”.

”Många skall renas och göras vita och prövas; men de ogudaktiga skall handla ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå; men de visa skall förstå.... Salig är den som väntar och når fram till ett tusen tre hundra trettiofem dagar. Men du (Daniel), gå din väg intill änden; ty du skall få vila och stå upp till din lott vid dagarnas ände.”

”Daniel står i dag på sin plats, och vi skall ge honom utrymme att tala till folket. Vårt budskap skall gå ut såsom en brinnande lampa. På den tiden skall Mikael träda upp, den store fursten som står som försvarare för ditt folks barn; och det skall bli en tid av nöd, sådan som aldrig har varit sedan något folk blev till ända till den tiden. Men på den tiden skall ditt folk bli frälst, var och en som finnes skriven i boken. Och många av dem som sover i mulen skall vakna, somliga till evigt liv och somliga till skam och evig avsky. Och de förståndiga skall lysa såsom himlavalvets glans, och de som har fört de många till rättfärdighet såsom stjärnorna, alltid och för evigt.’

”Dessa ord framställer det verk som vi skall utföra i dessa sista dagar. Vi är inte ens till hälften vakna. Vi äger inte den kraft som är nödvändig för utförandet av det verk som måste göras. Vi måste träda in i livet, träda in i gemenskap. Nu, just nu, måste vi inta den ställning där omvändelse och förlåtelse skall vara de framträdande kännetecknen för vårt arbete. Det får inte förekomma något gräl. Det är för sent att ge sig in med Satan i hans verk att förblinda ögonen. Det är för sent att ge akt på förföriska andar och onda andars läror.

Jag har blivit undervisad att säga att när den Helige Ande ger tunga och uttalande, skall vi få se ett verk utfört liknande det som utfördes på pingstdagen. Kristi representanter kommer att arbeta med förstånd. Det kommer inte att finnas en man här och en annan där som söker att riva ner och förstöra.

”Innan beslutet framträder, innan dagen far förbi såsom agnarna, innan Herrens brinnande vrede kommer över er, innan dagen för Herrens vrede kommer över er, sök Herren, alla ni ödmjuka på jorden, ni som har utövat hans rätt; sök rättfärdighet, sök ödmjukhet: kanske skall ni bli dolda på Herrens vredes dag.” Australian Union Conference Record, 11 mars 1907.

Förseglingen av de etthundrafyrtiofyrtusen, som framställs genom de sjuttio åren av Daniels fångenskap i Babylon, framställs i Daniel kapitel tolv, vers tio. Versen bär "sanningens" signatur, ty den identifierar de tre steg som utgör kännetecknen för det hebreiska ordet "sanning". Många skall renas, göras vita och sedan provas. Daniel och de tre värdiga blev renade genom fruktan för Gud i kapitel ett, ty de beslöt att inte äta den babyloniska kosten. De uppvisade därefter ett ansikte som var skönare och fylligare än deras som åt den babyloniska maten. Deras ansikte var Kristi rättfärdighet, vilken är de vita kläderna. De blev sedan prövade när de gick in i Nebukadnessars dom, vid dagarnas slut.

Vid "dagarnas ände", när Daniel står "på sin lott", skall "kunskapen om Kristus och profetierna som rör Honom i hög grad förökas" för Guds folk. Nebukadnessar lade märke till att Daniel och de tre männen i "alla slags frågor om vishet och förstånd" "befanns" vara "tio gånger bättre än alla de spåmän och stjärntydare som fanns i hela hans rike."

Daniels första kapitel åskådliggör erfarenheten hos de etthundrafyrtiofyra tusen, som går igenom en trefaldig prövningsprocess. Med kommentar till den processen säger syster White: "Dessa ord framställer det verk som vi har att utföra i dessa sista dagar. Vi är inte ens till hälften vakna. Vi har inte den kraft som är nödvändig för att utföra det verk som måste göras. Vi måste komma in i livet, komma in i enhet. Nu, just nu, måste vi inta den ställning där omvändelse och förlåtelse ska vara de framträdande dragen i vårt arbete. Det får inte förekomma något gräl."

Prövningsprocessen som leder till "ändens tid", leder till de två vittnenas uppståndelse i Uppenbarelseboken kapitel elva. Det verk vi nu har att utföra är att ta emot budskapet från den 11 september 2001 och vakna upp, såsom de döda, torra benen framställer. "Vi måste komma till liv, komma i förening." När vi gör detta, kommer de utmärkande dragen i vårt verk att vara vår "omvändelse och förlåtelse". Den utmärkande egenskapen i vårt verk framställs av Daniel i kapitel nio, när han ber bönen från Tredje Moseboken tjugosex och ber om förlåtelse för sina synder och sina faders synder, samtidigt som han erkänner att han hade vandrat i strid med Gud ända sedan besvikelsen som markerade början på dröjsmålstiden den 18 juli 2020. Han måste också erkänna att Gud hade vandrat i strid med honom under samma period. Daniel representerar dem som har genomgått en fångenskap på "sjuttio år", ända sedan den 18 juli 2020.

De sjuttio åren är en symbol för de "sju tiderna" i Tredje Mosebok tjugosex. Krönikeboken upplyser oss om att de sjuttio åren var den tidsperiod under vilken landet skulle "njuta" de sabbater som det inte hade fått njuta på grund av det forntida Israels uppror mot förbundet i Tredje Mosebok tjugofem.

För att HERRENS ord genom Jeremias mun skulle uppfyllas, till dess att landet hade fått njuta sina sabbater; så länge det låg öde höll det sabbat, till dess att sjuttio år hade fullbordats. 2 Krönikeboken 36:21.

Som en symbol för en profetisk "öken" är de "tre och en halv dagarna" då de två vittnena i Uppenbarelseboken elva låg döda på gatan efter den 18 juli 2020 en symbol för de "sjuttio åren" och också en symbol för de "sju tiderna". Vid "dagarnas slut" är det en symbol för slutet på de profetiska dagar som förseglades i Daniels bok.

År 1798 avseglades Daniels bok, och Daniel stod på sin plats, redo att fullborda sitt syfte.

”När Gud ger en människa ett särskilt verk att utföra, ska hon stå på sin post och på sin plats såsom Daniel gjorde, redo att besvara Guds kallelse, redo att fullgöra Hans syfte.” Manuscript Releases, volym 6, 108.

Den 22 oktober 1844, i uppfyllelse av Daniel kapitel åtta, vers fjorton, stod Daniels bok återigen i sin lott. Åren 1798 och 1844 utgör avslutningen på den första och andra förbittringen och markerar därför slutet på ”sju tider”. ”Dagens slut” i Daniels bok är en symbol för avslutningen på en fångenskap som representeras av ”sju tider”. I Daniel kapitel fyra levde Nebukadnessar som ett djur medan ”sju tider” förgick över honom. Vid ”dagarnas slut” återställdes hans rike och hans förstånd till honom.

Och vid dagarnas slut lyfte jag, Nebukadnessar, mina ögon upp till himlen, och mitt förstånd återvände till mig, och jag välsignade den Högste, och jag prisade och ärade honom som lever för evigt, vars välde är ett evigt välde och vars rike varar från släkte till släkte. Och jordens alla invånare räknas såsom intet; och han gör efter sin vilja med himlens här och bland jordens invånare; och ingen kan stå emot hans hand eller säga till honom: Vad gör du? Vid samma tid återvände mitt förstånd till mig; och till mitt rikets ära återvände min heder och glans till mig; och mina rådgivare och mina stormän sökte upp mig; och jag blev åter insatt i mitt rike, och ännu större majestät tillades mig. Daniel 4:34–36.

Avslutningen av beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen framställs som ”dagarnas ände” och representerar därför den symboliska avslutningen av ”sjuttio åren” och även av de ”sju tiderna”. Vid den tiden skall ”omvändelse och förlåtelse” vara de kännetecken som representerar verket hos dem som tidigare var döda på gatan som löper genom de döda, torra benens dal.

Det synliga kännetecknet på omvändelsens verk hos de etthundrafyrtiofyra tusen framställs i Hesekiel kapitel nio såsom att ”sucka och ropa”. När Guds folk bekänner och avlägger sina personliga synder, när de erkänner att de har upprepat sina fäders samma synder, när de lägger åt sidan sin meningsstolthet och medger att de har vandrat i strid med Gud, och även att Han har vandrat i strid med dem sedan dröjsmålstiden inträdde den 18 juli 2020, då skall de befinnas ha ”tio gånger” större profetisk kraft än alla de andra bekännande visa männen i riket.

Förseglingsprocessen började med Islams lösande och därefter dess återhållande. Den processen slutar såsom den började, när Islam återigen släpps lös. Det sker vid slutet av förseglingstidens dagar, vilket för Daniel var Kyros’ dekret som kallade människor ut ur Babylon. Det är där, vid slutet av reningens dagar, vid domen över söndagslagens ”dekret” i Förenta staterna, som de trofasta skall befinnas äga ”tio gånger mer” profetisk kraft.

”Ni skjuter Herrens ankomst alltför långt fram i tiden. Jag såg att det sena regnet kom lika [plötsligt som] midnattsropet, och med tio gånger så stor kraft.” Spalding and Magan, 5.

Vi ska i nästa artikel inleda behandlingen av Daniel kapitel två.

”Detta var midnattsropet, som skulle ge kraft åt den andre ängelns budskap. Änglar sändes från himlen för att väcka de modfälda heliga och bereda dem för det stora verk som låg framför

dem. De mest begåvade männen var inte de första att ta emot detta budskap. Änglar sändes till de ödmjuka, hängivna, och manade dem att höja ropet: 'Se, brudgummen kommer; gå ut för att möta honom!' De som anförtroddes detta rop skyndade sig, och i den helige Andes kraft förkunnade de budskapet och väckte sina modfällda bröder. Detta verk vilade inte på människors visdom och lärdom, utan på Guds kraft, och hans heliga som hörde ropet kunde inte stå emot det. De mest andliga tog först emot detta budskap, och de som tidigare hade lett verket var de sista att ta emot det och hjälpa till att förstärka ropet: 'Se, brudgummen kommer; gå ut för att möta honom!'" Early Writings, 238.